

Вагому роль у процесі формування техніки читання відіграють індивідуально психологічні особливості самого читача. Тому, кмітливість учня, розуміння теми тексту, його вміння читати рідною мовою, сприятиме оволодінню компетентністю у читанні іноземною мовою. Успішність читання залежить від потреби учнів узнати щось нове, від наявності інтересу до теми повідомлення, від усвідомлення об'єктивної потреби вчитися, тобто від спрямованості на пізнавальну мотивацію цієї діяльності [3, с. 323].

Як ми бачимо, існує багато різноманітних методів навчання техніки читання, у кожному є переваги і недоліки. Тому, майстерність вчителя полягає у правильному виборі і застосуванні методів щодо формування іншомовної компетентності у техніці читання здобувачів освіти. Перспективи подальших наукових досліджень вбачаємо у визначенні складових техніки читання та доборі доцільних типів і видів вправ для їх формування.

Список використаної літератури

1. Васильева Т. Г. Типологизация методов обучения технике чтения: ftp://lib.herzen.spb.ru/text/vasiljyeva_35_76_2_47_54.pdf.
2. Методика викладання іноземних мов у середніх навчальних закладах: підр. для студентів вищих навч. закл. / [С. Ю. Ніколаєва, О. Б. Бігич, Н. О. Бражник та ін.]; автор. кол. С. Ю. Ніколаєва. – [2-е вид.] – К. : Ленвіт, 2002. – 328 с.
3. Методика навчання іноземних мов у загальноосвітніх навчальних закладах: підручник / Л. С. Панова, І. Ф. Андійко, С. В. Тезікова та ін. – К. : ВЦ «Академія», 2010. – 328 с. (Серія «Альма-матір»).

Світлана Пустовіт (м. Вінниця)

ВНЕСОК ДЖ. ЛОНДОНА У РОЗВИТОК АНІМАЛІСТИЧНОГО ЖАНРУ

Джек Лондон зробив значний внесок у розвиток анімалістичного жанру. Першими відомими повістями автора про собак є «Поклик пращурів» і «Біле Ікло». Їм передував невеличкий твір про північну лайку «Батар», який не

привернув такої уваги читачів і критиків, як дві попередньо згадані повісті [5]. Їх привабливість не обмежувалася зображенням Півночі, але збільшувалася за рахунок незвичайних героїв-собак, з точки зору яких і були представлені відносини між людьми і події, які з ними відбувалися.

Ще через десять років, в 1917 р., Дж. Лондон повернувся до розповідей про собак. На цей раз його героями були два брати – ірландські тер'єри Майкл і Джеррі. Їх пригодам в південних морях і в Каліфорнії письменник присвятив два повнометражних романи «Джеррі-островитянин» і «Майкл, брат Джеррі».

І північні, і південні собаки спостережливі, розумні, чутливі, вони «зовсім, як люди, тільки не говорять» [3, с. 112]. Спроба автора уявити братів наших менших як розумних, думаючих істот з власним менталітетом і насиченим емоційним життям породила два наслідки, на які сам письменник ніяк не розраховував: після виходу в світ північних повістей критики звинуватили автора в надмірно докладному олюдненні тварин, на що він, відбиваючись від нападів, відповідав в листах і статтях 1908-го року, що він «не олюднює», а як послідовник Ч. Дарвіна, віддає належне розвиненій психіці, спостережливості, мисленню вищих тварин, до яких відносить і собак. Другий наслідок значною мірою було спровоковано властивій людині вибірковістю уваги і пам'яті [1, с. 7].

Детальність зображення внутрішнього світу собак залишила у читачів багатьох поколінь враження розповіді від 1-го особи, і чотири великі твори Дж. Лондона якось автоматично згадувалися в одному ряді анімалістичних *ich-erzählung*. Наприклад, відомий літературознавець С. Д. Бантінг зазначає: «Хоча багато, що стало класикою, твори для дорослих і дітей, написані з точки зору тварин, не є оповідними. Я була впевнена, що Біле Ікло – не тільки герой, а й оповідач» [4]. Розглянемо, що дозволило Джеку Лондону створити образи собак не тільки як фізичних, а й як ментальних, психічних, емоційних і соціальних сутностей. Почнемо з цитати, положення якої ми повністю поділяємо: «Особливого розгляду вимагають великі літературні жанри, зокрема роман». Тут нерідко спостерігається своєрідне усунення автора як творця тексту, а тому текст сприймається як пряме і безпосереднє відображення дійсності. Елімінація автора надає цьому жанру деякі можливості, які в принципі знаходяться за межами здібностей мовця. Наприклад, для роману

типовими є описи так званого внутрішнього світу персонажів з дуже складними переливами думок і почуттів, що, на жаль, а може, на щастя, не підвладне спостереженню. Роман демонструє принципово іншу модальну улаштованість в порівнянні з усним мовленням, мовою фольклору, драми, лірики [2, с. 61].

У собак Дж. Лондона є образна пам'ять, їм властиві почуття збентеження, морального задоволення, гордості, емоційних потрясінь. У всіх творах вони виростають з сліпих цуценят у дорослих досвідчених собак, пізнаючи і осмислюючи навколишній світ.

Джек Лондон замінив власну точку зору можливою точкою зору собаки, але його присутність в тексті залишилась. Іншими словами, функції новатора в чотирьох творах про собак розділені, однак, такий поділ – це структурно-стилістичний прийом, використання якого має на меті створити ефект достовірності описуваного можливого світу, а той факт, що в головній ролі виступає «друг людини» лише підсилює дієвість прийому.

Таким чином повідання та повісті Джека Лондона по-справжньому людяні, сповнені великою теплотою як по відношенню до людей, так і до тварин. Гуманізм, глибоке проникнення в психологію тварин, тонке спостереження за їх поведінкою дозволили Лондону створити чудові твори, що зробили великий вплив на подальший розвиток анімалістичної літератури і не втратили свого значення і в наші дні.

Список використаної літератури

1. Быков В. Предисловие/ В.Быков// J.London. The Call of the Wild. White Fang. – М. : Progress publishers, 1971. – Р. 3-12
2. Брицын В. М. Когнитивные подходы к интерпретации категории модальности / В. М. Брицын //Образ мира в зеркале языка: Сб. науч.ст. – М. : Флинта, 2011. – С. 56-62.
3. Booth W. C. Rhetoric of Fiction / W. C. Booth. – Chicago : Chic.UP, 1991. – 214 p
4. Bunting S. D. Animal narrators [Электрон. ресурс] <http://www.yahoo.com/pets/html>
5. London J. The Call of the Wild. White Fang/ J.London. – М. : Progress Publishers, 1971. – 288 p.